

Forenings=Sange

tilegnet det norsk=lutherske
Kirkefolk i Amerika

af

R. K. Fjellstad,

Prest i Den forenede Kirke.

„Vænt, Vænt, rydder Vei! Tager hvert
Stød bort fra mit Folks Vei.“ Gj. 57, 14.

Springfield, Minn.
Udgiverens Forlag.

1903.

No. 1. Indledningsfang.

Kan ogsaa synges med Melodien: "The Holy City."

R. N. Fjellstad.

1. Den sid - ste Nat vor Frel - ser For - ned - ret var paa Jord, Han
 2. End le - ver Kir - lens Her - re, Og bed - er sam - me Bøn, At
 3. Stor Arv fra vo - re Fæ - dre Gud gav os nor - ske Folk. Vi

bad til Gud vor Fa - der, O, hør Hans skjønne Ord: Be - var dem, du mig
 Kri - sti Brud maa væ - re En e - nig Smertens Løn. At Splid og Strid og
 No - der - lir - len hør - dre Da bjr, som Sandheds Tolt, I Be - ster - hei - men

gi - ver, At eet med os de er, Og med hver - an - dre bli - ver For -
 Tve - dragt, Maa ryl - les op med Rod, Og Kjær - lig - hed bli ned - lagt, Hvor
 e - nes Om luth - eris Kri - sten - tro, At vi og kan for - le - nes, Troes -

e - net His't og her. Je - ru - sa - lem Je - ru - sa - lem, Hvad hjælp dig Jesu
 u - for - ligt man stod. Je - ru - sa - lem Je - ru - sa - lem, Som Tidens Tegns du
 søds - lend - lig at bo. Je - ru - sa - lem Je - ru - sa - lem, De Frel - stes Himmel -

Bøn! Dit Op - rør og din Ondskab flem Dig brag - te Syn - dens Løn.
 staar, At Hø - sten bli - ver al - tid flem, Naar Dndt paa Jord man saar.
 borg. Gud giv os der et e - vigt hjem Naar slukt er Jordens Sorg.

No. 2. Til den forenede Kirke.

Kan ogsaa synges med Melodien: Min Sjæl, min Sjæl lov Her-ren.

R. R. Fjellstad.

1. Vor Gud han har en Kir - le, En Vin - gaard lig paa Høien sed. For -
 2. Saa lad da Frug - ter vi - ses, I Id - myg - hed og Kri - sti Vand, At
 3. Da Her Guds go - de Vil - je Paa For - den, som i Him - lens Borg. Guds

e - net mon den vir - le I - blandt bort Føll af Strid saa led. De
 Vær - tet høit maa pri - ses Af dem som el - ster Fre - dens Vaand. Lad
 Ri - ge kom - mer stil - le, Og slutt blir man - gen Hjer - te - sorg, Naar

Ste - ne bort man san - ter Som Ival - te Triv - sel god. Nu volser æd - le
 det dit Val - sprog væ - re For - e - ned' Kir - le - brud, At samles til Guds
 Bro - der - vaand om - slut - ter Bort nordist' Kir - le - folk. Om Smaating ingen

Ran - ler, Som før ad - stild - te stod Et Taarn deri mon prange Vin -
 re, Med dem som fryg - te Gud. I Pil - grims Land lad hei - se For -
 pry - ter; Ej bru - ges I've - dragts Doll. O, hvil - len herlia Lyt - te. Og

per - sen hug - get ud, God Frugt han kan for - lange; Thi alt er gjort af Gud.
 e - nings hvi - de Flag, Og Fre - dens Al - ter rei - se Paa Nøds og Glædes Dag.
 Seir Guds Kirke saar, Naar Kristnes Brudejmylke, I Liv og Fred bestaar.

No. 3. Til den norske Synode.

Kan ogsaa synges med Melodien: Bions Vægter hæver Røsten.

R. K. Fjellstad.

1. Herrens Føll opdelt vi sin-der, I fle-re Samsund som Gud hindrer, Naar Kirkens
 2. Ræl da Haand til enigt Bir-te, Norske Syno-de af Guds Kir-le, Og lad For-
 3. O! hvor glad og vel til-mo-de De Gamle blev, som bad og tro-de, At Gud vort

En-hed be-des om. Bi-ons Sla-de vol-der Smer-te, Og dybt Be-
 e-nings-aand bli stærk. Ga-ver til du af Vor Her-ra; Som bru-ges
 Føll vil sam-le her. Vra-ve Mænd og æd-le Kvin-der, Med Bør-ne-

mod i manges Hjer-le Som ser at Strid gjør Kirken tom. Den Sag for dem, er
 stal til Her-rens We-re, At fremme Kir-rens sto-re Berl. Det Uds som Gud dig
 stol-ten ber og finder, At E-nig-hed vor Styr-le er. Saa lad mod Satans

Nar, Som Livs-er-faring har. I Sy-no-den Fra manges Bryst en kraf-tig
 gav, Til Hjelp, for Hvi og Lav, Vad det bræ-nde i luthersk Glans Saa Eenheds
 Bom, Guds Føll sig samle om Fre-dens Fa-ne. Gaa Veien frem, Om den er

Røst gaar op til Gud om Bod for Bryst, Gaar op til Gud om Bod for Bryst.
 Sans Befordreer bun-det Bro-der-trans. Ve-sør-drer bun-det Bro-der-trans.
 stem, Den ender dog i Him-lens Hjem. Den en-der dog i Him-lens Hjem.

No. 4. Til Frikirken.

Kan ogsaa synges med Melodien: Af Høiheden oprunden er.

R. A. Fjellstad.

1. Med Tak til Gud vi pri-se kan Ds lyl-te- lig i dette Land, Hvo-
 2. Saa træd da frem i Flot-ten med Fri-lir-te-foll, som tror og ved At
 3. Om no-gen Hm-der gys-re vil, Og hel-ler gys-be Ol-te til, At

al-le Fri-hed ha-ver. Ei Stat, ej Pa-ve hin-dre tør, Ds
 E nlg-hed gir Kræf-ter, Hvi-skæm-pe's skal, som Her-ren bød Mod
 Tvedragts Ild kan bræn-de, Han bør at mær-tes af En-hver, Som

Gud at dyr-te som sig bør, Med Man-dens fri-e Gæd-er. Ei
 Satans Magt i Liv og Død; For-e-ning sig da ef-ter. Lad
 har Guds Kir-tes Een-hed kjær, Og bort fra ham sig ven-de, At

Magt, ei Pragt, Ei Magt, ei Pragt Fortrin giv-es. Ingen li-ves om den
 saa alt gaa, Lad saa alt gaa, Som vil hin-dre Ret at lin-dre Ri-ons
 Fred saar Sted, At Fred saar Sted Trint om Van-de Blandt Guds san-de Børne-

Ve-re For-trins-vis Fri-lir-te væ-re
 Siner-te, Ved For-e-ning Ret af Hier-te.
 Ita-re Da Gud lan den bedst be-va-re.

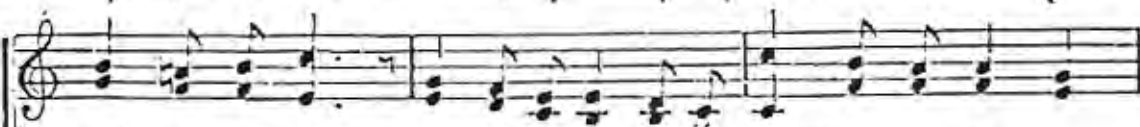
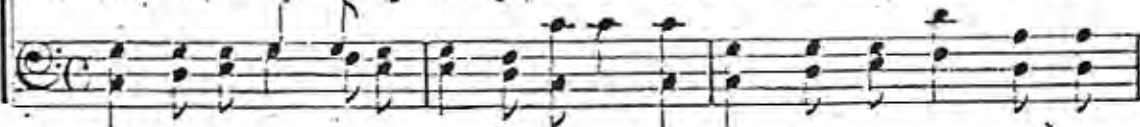
No. 5. Til Hauges Synode.

Kan ogsaa synges med Melodien: Jesu din søde Forening at smage.

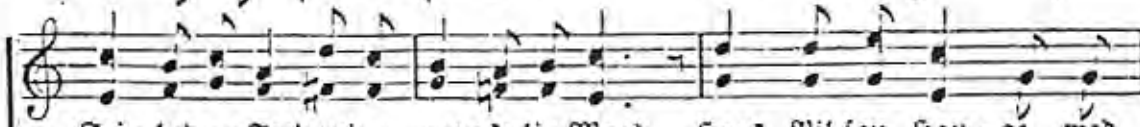
R. R. Fjellstad.

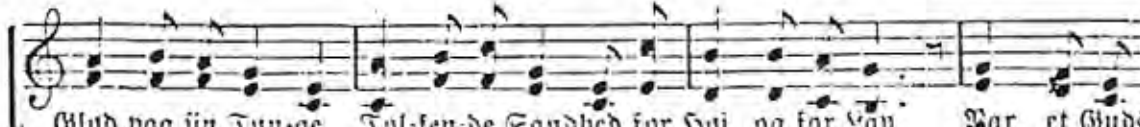
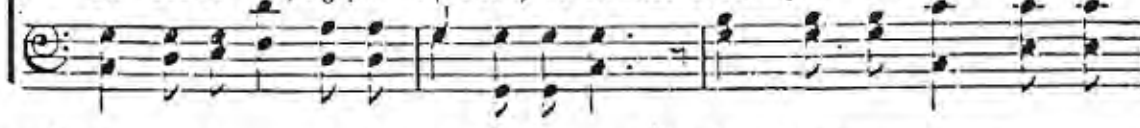
1. Aan - de - lig Vaarlust i Nor - ge omsprebles, Nyt Liv der val - tes i
2. Her - li - ge Fru - gter af den - ne Mands - Virke Næn - de - lig spo - res i
3. Næl - da frem Haanden til E - nig - heds vir - le Med Tro - es - søds - lend paa

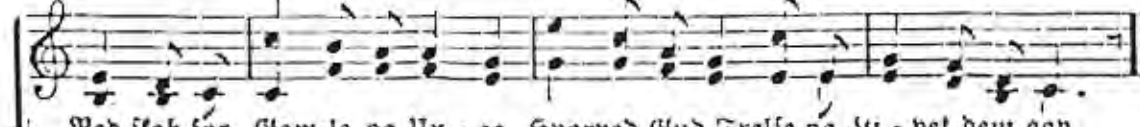
Dal og ved Strand. Da til Guds frel - sende Gjer - ning be - red - tes
Kir - len i Nord. Her ud - i Be - ster - heim byg - ges en Kir - le
Sand - he - dens Grund. Staa il - le læn - ger af - son - dret som Kir - le.

Fri - hed og Fred ved en mær - le - lig Mand. Hans Nil - son Hau - ge med
Kaldt ef - ter Hau - ge som Tak for hans Ord. Hau - ges Sy - no - de du
Vi - vet er tort, og saa kost - bar hver Stund. Tænk hvil - len Vyl - le og

Blød paa sin Tun - ge, Tol - len - de Sandhed for Hvi og for Lav, Var et Guds
der - for bør lig - ne Hau - ge i Ar - bejd for Een - hed og Fred. Her - lig vil
For - del i Vi - vet! Tænk hvilken Vet - te i Af - ste - dens Stund! Naar vi For -

Red - slab for Gam - le og Un - ge, Hvorved Gud Frelse og Vi - vet dem gav.
Her - ren dit Værk da vel - sig - ne, Og til Vel - sig - nel - se bli - ver du ved.
ning vor Støt - te har gi - vet, Godt at saa du i en fre - de - lig Blund.

No. 6. Til Ellings Samsfund.

Kan ogsaa synges med Melodien: Hvad kan os komme til for Nød.

R. R. Fjellstad.

1. En li - den Flot af Her - rens Hær Man El - lings Samsfund kal - der Men
 2. Søg Støt - te da, og Hjælp i alt, Som Her - ren os Be - sa - ler, Saa
 3. Thi kal - det er du af den Mand, Som for os al - le dø - de, At

van - ste - ligt det vist - nok er, Og Byrden tungt nok fal - der, Naar
 blir der mer af Jor - dens Salt, Naar eens de Krist - ne ta - ler. Lad
 støt - te Her - rens Lær - dom sand Om Blo - det Hans det rø - de. Træd

Her - rens Gjer - ning gjø - res skal Af dem, som er saa saa i Tal, Der
 Ben - stabs Vaand dig slut - te om, Og i For - e - ning med os kom, Mangt
 der - for frem i Flot - ten med, Du El - lings Samsfund, om - end spæd, Du

me - get u - gjort bli - ver, Der me - get u - gjort bli - ver.
 Sær - syn da bort - sal - der, Mangt Sær - syn da bort - sal - der.
 er dog Her - rens Grø - de, Du er dog Her - rens Grø - de.

No. 7. Jubel-Sang.

Blandet med Bemod og Længsel.

Kan ogsaa synges med Melodien: Vor Gud han er saa fast en Borg.

R. R. Fjellstad.

1. Tænk hvil-ken Lykkens Dag op-gaar Naar Par-ti-stæng-sel bry-des, Og
2. Da blir her ly-ste- lig at bo I Fre-dens Pa-u-lu-ner, Naar
3. Saa lad os be-de at den Dag Snart gryr paa Kirken's Him-mel, Da

at-ter, som i Jordens Nar Bed sæl-les Al-ter ny-des Den
æg-te luth-er'st Kri-sten-tro Ei staar som gam-le Ru-ner, Men
Nor-dens Foll For-e-ning's Sag Om-slut-ter som en Brim-mel, I

Him-mel Man-na god, Som Je-sus ef-ter-lod! Tænk hvilket Guds Be-
Liv og Lær-dom sand Ret pry-der Kri-sten-stand. Da vol-ser Liv i
Kamp mod Satans Magt, Vi e-nig staar paa Vagt, Da hjæl-per os vor

hag Og Sa-tans Ne-der-lag, Naar her vort Foll for-e-nes!
Gud. Guds Ri-ge bre-des ud, Og Himlens Sla-rer jub-ler.
Gud, Og me-get ret-tes ud, Gud und os det-te! Al-men.